

Medailonek:

Dr. Ing. Pavla Šmejkalová

Po absolvování Gymnázia Jana Keplera nastoupila v revolučním roce 1989 na Fakultu technologie ochrany prostředí VŠCHT Praha, kde vystudovala obor Technologie vody, na který poté navázala postgraduálním studiem oboru Aplikovaná a krajinná ekologie.

Nyní působí na Ústavu technologie vody a prostředí, kde vyučuje předměty Ochrana vodních zdrojů, Úprava vody, Vodárenství, Distribuční sítě a stokování, Laboratoře technologie vody a Laboratoře vzorkování životního prostředí, a t. č. s radostí připravuje nový předmět pro nastupující studenty Voda v krajině. Je koordinátorkou kurzu Environmental Technology mezinárodního studijního programu ATHENS (Advanced Technology Higher Education Network, Socrates).

Ve své výzkumné činnosti se věnuje vývoji technologií pro eliminaci vnosu mikropolutantů (pesticidních látek, reziduí léčiv, genů antibiotické rezistence aj.) do pitné vody a životního prostředí. Dále se zabývá studiem anaerobního rozkladného procesu látek zatěžujících životní prostředí svým objemem, toxicitou či rezistencí a využitím jejich energetického potenciálu. Spolupracuje na vývoji degradabilních bioplastů. Je spoluřešitelkou výzkumných, inovačních a popularizačních projektů, mj. též projektu TRIGGER - Transformace institucí pro genderovou rovnost ve vědě. Při vedení studentských závěrečných prací učí studenty, jak zohlednit i genderové dimenze v obsahu výzkumu.

Mnoho let se věnuje popularizaci vědy veřejnosti (Festival vědy, Noc vědců, Věda hrou aj.), jejímu zpřístupnění dětem na základních a středních školách a podpoře zvýšení zájmu nadané mládeže o studium technických a přírodovědných oborů, a podílí se na organizaci kempů a kroužků pro děti zajímaví se o vědu. Zároveň externě spolupracuje se společností Scio, kde se věnuje přípravě středoškoláků na přijímací zkoušky na VŠ.

I přes její celoživotní zaměření na vodu se při svém pedagogickém působení pokouší řídit Empedoklovým krédem, že vzdělávání není plnění nádob, ale zažihání ohňů. Těší ji provázet studenty a pomáhat jim hledat cestu vedoucí k profesi, která je bude těšit a naplňovat. Je týmový hráč, nebojí se překážek, komunikace, upřímnosti, zpětné vazby...

Vychovává tři děti, což považuje za svůj nejcennější životní projekt (jak obsahem, tak rozpočtem :). Má ráda swing, kytaru napříč žánry, kolo, vysoké hory, vodu (musí), zarostlé zahrady, kaktusy, rezavé klíče, Prahu, knížky Pavla Čecha, dobré lidi a dobré kafe.

„Když mi bylo pět, maminka mi řekla, že klíčem k životu je štěstí. Když jsem přišel do školy, zeptali se mě, co chci být, až vyrostu. Napsal jsem „šťastný“. Řekli mi, že nerozumím zadání. Já jim řekl, že oni nerozumí životu.“

John Lennon